

DE DAGERAAD

No. 22 - Jan-Feb 2004

Wereldreligiedag 2004 DE WEG VAN BARMHARTIGHEID

Verder in deze editie:

- **Het Offerfeest**
- **Gezondheid: vermoeidheid en hartaanvallen**
- **Opvoeding: tik voor volwassenen**

Op zondag 18 januari 2004 vond in Ons Erf aan de Prins Hendrikstraat de 18^e viering van Wereld Religiedag plaats met als thema: "De weg van Barmhartigheid". Dit keer vond het evenement op bescheiden wijze plaats, zonder zang, dans en muziek. De reden hiervoor is geweest, dat de organisatie bewust een boodschap van barmhartigheid wilde overbrengen aan de Surinaamse gemeenschap.

Voor het thema "Barmhartigheid" is gekozen op grond van de situatie in het land. Met deze Wereld Religiedag wil de organisatie de barmhartigheid terug brengen bij de mensen. Praten hierover kan hiertoe bijdragen, omdat ieder geloof dit thema hoog in het vaandel heeft.

Naast een betere verstandhouding tussen de verschillende geloven is de Wereld Religiedag ook een gebaar naar de politiek. De dag moest immers een gedragscode opleveren, waarmee politici hun beleid kunnen toetsen op barmhartigheid. Ook werd door de organisatie een "programma van barmhartigheid" gepresenteerd, waarin onder andere opgenomen waren het opstellen van een lesbrief over dit onderwerp voor de scholen, het gebruik van televisieprogramma's om over dit thema te praten en het aanbieden van barmhartigheid als gedragscode aan de politiek voor de aanstaande verkiezingen in Suriname.

Barmhartigheid volgens de Heilige Koran

Het openingsvers van de Heilige Koran luidt *Bismillaahir-Rahmaanir-Rahiem*, hetgeen betekent: In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle. Dit vers komt 114 maal in de Koran voor, waarvan 113 keer aan het begin van één van de 114 hoofdstukken, wat aangeeft hoe belangrijk deze attributen van Allah zijn in vergelijking met Zijn overige 97 schone namen.

De Almachtige heeft in Zijn barmhartigheid de middelen voor onze fysieke ontwikkeling op deze wereld geschapen, zonder enige inspanning van onze zijde. Hieronder vallen de aarde, de zon, de maan, de regen, enz. Evenzo heeft Hij, door de Heilige Koran te openbaren, ons in Zijn Barmhartigheid de voorzieningen geschonken voor onze spirituele ontwikkeling van de lagere tot de hogere toestanden. Om dit feit te benadrukken, wordt het vers "Alle lof komt Allah toe, de Heer der werelden" gevolgd door: "De Barmhartige, de Genadevolle". Dit wordt verder verduidelijkt door de volgende verzen: "De Barmhartige heeft de Koran onderwezen." (55:1-2)

Tegenover degene, die volgens deze leiding handelt, is Allah Genadig (*Rahiem*) en Hij belooft hem menigvuldig. De Heilige Koran verwijst hiernaar met de volgende woorden: "En Hij is altijd Genadig tegenover de gelovigen." (33:43)

De barmhartigheid van de Almachtige is dus bestemd voor een ieder, terwijl Zijn genade slechts bestemd is voor degenen, die dat verdienen door die barmhartigheid op de juiste wijze te gebruiken.

De Heilige Koran (2:138) beveelt de gelovigen om zich te kleuren met de Goddelijke attributen; om zich dus de eigenschappen van Allah eigen te maken. Dit betekent dat de gelovigen, als zij zien welke weldaden de Schepper hen heeft geschonken vanuit Zijn attributen van barmhartigheid, ook deze eigenschap bij zichzelf dienen te ontwikkelen tegenover hun medemensen. In de praktijk wordt dit onder andere vervuld door de instelling van de *zakaat*, ofwel de armenbelasting, één van de vijf zuilen van de Islam. Hiernaast kan al het goede, dat iemand doet om het zijn medemens naar de zin te maken, als barmhartigheid worden beschouwd. Hierbij kan worden gedacht aan zaken als vriendelijkheid, eerlijkheid, hulpvaardigheid, enz.

DE DAGERAAD

Kosteloos te verkrijgen bij:

- Vaco boekhandel, Domineestr.
- Faranaz literair, Hermitage mall
- NaZa, Hofstede Crullaan
- Sanousch Books, Mahonylaan

Het Offerfeest

In Nederland, en ook in andere westerse landen, ontlokte tot voor kort het jaarlijks terugkerende evenement van de slachting maar al te vaak verbazing bij niet-moslims die het "bloederige tafereel", soms breed uitgemeten in de pers, veroordeelden. Maar sinds de massale verbranding van miljoenen dieren in Nederland schijnen die proteststemmen abrupt te zijn verstomd. Kennelijk wordt de opstijgende rook daarvan ook als offer gezien, maar nu als offerande aan de economische goden die van de gigantische bio-industrie ook hun tol opeisen. "Ruimen" wordt dat heel netjes genoemd. Hoe dan ook, de Islam is in de regelgeving zeer streng in de behandeling van dieren tijdens de slacht: het mes moet dusdanig scherp zijn en de slachter zo behendig dat met maximaal drie stevige halen het grootste gedeelte van de omvangrijke hals van een stier, inclusief de hoofdzenuwen, binnen luttele seconden moeten zijn doorgesneden. In verband met de hygiëne is het ook voorgeschreven dat het bloed zoveel mogelijk moet zijn uitgelopen en afgevoerd. Het is bekend dat bloed de drager is van veel ziekten, en daarom is consumptie van met bloed bereide producten in de Islam streng verboden.

Dierenliefde

Dat moslims geen gevoel zouden hebben voor dieren heeft in de Heilige Koran geen enkele basis. Integendeel heeft de mens van God de opdracht gehad om als Zijn vertegenwoordigers op aarde barmhartig te handelen tegenover alle andere schep-

selen die Hij heeft geschapen. In de Koran, hoofdstuk 6 vers 38, staat hierover het volgende: "En er is geen dier dat op de aarde loopt, en ook geen vogel die met zijn twee vleugels vliegt, of zij vormen geslachten (gemeenschappen) zoals u." In gewone taal betekent dit dat dieren, net als de mens, leven in gemeenschappen met hun eigen rechten en plichten.

In tal van andere verzen wordt ons verteld dat de natuur en haar bronnen bestemd zijn voor de mensen en de dieren. Zo staat in hoofdstuk 55 vers 10: "En de aarde heeft Hij voor Zijn levende schepselen gemaakt." Hoofdstuk 11 vers 6 vermeldt: "En er is geen dier op aarde of God zorgt voor zijn levensonderhoud en Hij kent zijn rustplaats en zijn bewaarplaats."

Het moet duidelijk zijn, dat uit de Heilige Koran blijkt dat de moslims de rechten van het dier moeten respecteren. Het niet nakomen hiervan is in de ogen van God een zonde en als zodanig strafbaar.

De mens mag gebruik maken van dieren. De Koran vermeldt in hoofdstuk 16:

- "Hij heeft het vee voor u geschapen. Daarin treft u warme kleding en vele andere voordelen en daarvan eet u." (vers 5)
- "En zij dragen uw zware

lasten!" (vers 7)

- "En Hij heeft paarden en muilezels geschapen, als sieraden en ook dat u daarop zult rijden." (vers 8)

- De bij wordt in verzen 68-69 opgedragen om honing te maken en dat wordt aan de mens aanbevolen als een geneeskrachtige drank.

Historische achtergrond Offerfeest

Het Islamitische Offerfeest voert ons terug naar de profeet Abraham. Abraham was door God uitverkoren om de Arabieren, die toen het polytheïsme aanhingen, op het rechte pad te brengen. Toen hij een hoge leeftijd had bereikt en nog geen nakomelingen had, vroeg hij aan Allah hem een zoon te schenken, die zijn werk zou kunnen voortzetten. Zijn gebed werd verhoord en Ismaël werd geboren. De eerste beproeving van Abraham kwam toen Allah hem gebod om zijn vrouw Hagar en zoon Ismaël ver van de bewoonde wereld te brengen. Hij bracht hen daarom naar een onbewoond deel van de woestijn in de buurt van Mekka en liet hen daar achter zonder enige voorziening, volledig vertrouwend op Allah. Deze verzachtte hun nood door de engel Gabriël op te dragen hen van water te voorzien via de bron Zamzam, die toen is ontstaan en nog steeds actief is.

COLOFON

Redactie: Riaz Ahmadali, Irshaad Djoemai, Reza Ghafoerkhan, drs. Sharda Ahmadali-Doekhie

Contact - abonnementen - reacties:

Tel / fax: (597)422876 - Mobiel: 0881-1010

E-mail: ivisep@hotmail.com

Site: <http://moeslim.8m.net>

Copyright: Overname uit 'De Dageraad' met bronvermelding is toegestaan.

'De Dageraad' is een uitgave van het 'Instituut voor Islamitische Studies en Publicaties' en is een voortzetting van 'Hakikatoel Islam' (1934-1960, redactie moulvi Shekh Ahmadali) en 'Al Haq' (1971-1980, redactie mr. Basharat Ahmadali en A.S. Hoeseni).

Het 'Instituut voor Islamitische Studies en Publicaties' presenteert de Islam volgens de visie van de Ahmadiyya Anjuman Isha'at-I-Islam te Lahore.

Op onze site:

De Hadj - Bedevaart naar het Huis van Allah

http://www.geocities.com/ivisep/tijdschriften/nb_jan2002.htm#hadj

Lessen uit de Bedevaart en het Offerfeest

<http://www.geocities.com/ivisep/tijdschriften/nb200302.htm#lessen>

Abraham, aartsvader der gehele mensheid?

http://www.geocities.com/ivisep/tijdschriften/nb_mrt2001.htm#aartsvader

Izak ... of Ismaël?

http://www.geocities.com/ivisep/tijdschriften/nb_jan2002.htm#izakof

Toen Ismaël wat ouder was, kreeg zijn vader een droom, waarin Allah hem opdroeg het dierbaarste dat hij had, en dat was Ismaël, te offeren. In de Heilige Koran, hoofdstuk 37 vers 102, lezen wij: *“En toen hij de leeftijd van het werken met hem bereikt had, zei hij: O, mijn zoon! Waarlijk, ik heb in een droom gezien, dat ik u ten offer breng; overweeg dan wat u ziet. Hij zei: O, mijn vader! Doe wat u bevolen is; indien het God behaagt, zult u in mij een van de lijdzamen vinden”*.

Verder lezen wij in de verzen 103-111 dat Abraham de opdracht van zijn Heer ten uitvoer wil brengen en dat Ismaël daarin volledig meegaat. Als hij de daad bij het woord wil voegen laat Allah, via de engel Gabriël, weten dat het slechts een beproeving was, dat Abraham waarheidlievend is en dat Allah degene, die goed doet, beloont. *“En Wij kochten hem met een groot offer vrij en Wij vereeuwigen de lof voor hem onder de latere geslachten”* (verzen 106 en 107). Het grote offer was een ram en wordt groot genoemd, omdat het offeren tot op heden door ruim één miljard moslims wordt nageleefd.

De betekenis van het offeren

Het offeren is eigenlijk door alle volkeren op de een of andere wijze uitgevoerd. Bij de islam heeft het beginsel ervan een diepere betekenis gekregen. De handeling is misschien nog steeds als vroeger, maar het heeft niet meer de betekenis, die men vooral bij de oude godsdiensten zag, namelijk een boze god gunstig te stemmen, of als boetedoening voor zonden. Offeren betekent in de islam niet alleen de bereidwilligheid om al je aardse belangen en je begeerten op te offeren omwille van de rechtschapenheid, maar ook de volledige onderwerping aan de wil van Allah, Die de enige God is, het enige Wezen, Dat tot ware liefde voor de medemens leidt en Dat het ware doel van het leven van de mens is.

“Hun vlees bereikt God niet, hun bloed evenmin, maar voor Hem is aannemelijk rechtschapenheid uwerzijds; aldus heeft Hij ze u dienstbaar gemaakt, opdat u God zult verheerlijken, omdat Hij u recht heeft geleid; en geef blijde tijdingen aan degenen, die anderen goed doen” (Koran 22:37).

In dit vers zegt Allah dat alles, wat Hij geschapen heeft, ten dienste is van de mens en dat we Hem daarom dankbaar moeten zijn. Allah heeft al Zijn schepselen lief, maar bovenal heeft Hij de mens begiftigd met rede en hem tot Zijn plaatsvervanger op aarde gemaakt, opdat hij Zijn schepselen zal onderhouden en opdat zij vooral niet buitensporig zullen zijn. Als God zoveel weldaden voor de instandhouding van de mens heeft geschapen (zon, licht, water, planten, dieren, vissen, enz.), dan zal een oprechte moslim uit dankbaarheid zich nimmer schuldig maken aan milieuvervuiling of het onnodig doden van dieren.

Wij offeren een schaap, rund of kameel in naam van Allah, omdat deze deel uitmaken van de natuur, die Hij speciaal heeft geschapen voor de mens. *“En eet van het vlees en voedt de armen en de behoeftigen daarmee”* (Koran 22:36). Het vlees van het geofferde dier mag dus niet weggegooid worden. Het wordt in drie gelijke delen verdeeld: $\frac{1}{3}$ deel is voor de persoon zelf, dat hij onder zijn familie verdeelt en $\frac{2}{3}$ deel wordt uitgedeeld aan armen en behoeftigen. Verder moet een dier aan bepaalde eisen voldoen: gezond zijn en niet te jong (een schaap moet 1 jaar oud zijn, een rund 2 jaar en een kameel 5 jaar). Niet alleen de mensen, die naar Mekka gaan, offeren. Ook de thuisblijvers doen dat. Het offeren wordt vooraf gegaan door een speciaal gebed: het ledul-Adha gebed, dat in alle moskeeën wordt verricht.

Een ware moslim moet, los van het Offerfeest, zijn leven lang of-

fers brengen ten behoeve van de samenleving waar hij/zij deel van uitmaakt. De mens is een sociaal wezen, dat deel uitmaakt van een gemeenschap. God heeft de mens verheven boven de andere wezens, waardoor op de mens de verplichting rust goed te doen ten behoeve van die gemeenschap en van alle schepselen van God. Je bezittingen, je tijd, je geneugten moet je opofferen om het hogere doel te bereiken, en het wor-

“Hun vlees bereikt God niet, hun bloed evenmin, maar voor Hem is aannemelijk rechtschapenheid uwerzijds.

Aldus heeft Hij ze u dienstbaar gemaakt, opdat u God zult verheerlijken, omdat Hij u recht heeft geleid.

En geef blijde tijdingen aan degenen, die anderen goed doen.”

(De Heilige Koran, hoofdstuk 22, vers 37).

den van een goed mens moet het ultieme streven van een ieder zijn. Vertaald naar de dagelijkse praktijk betekent dit: het betalen van de armenbelasting (de *zakaat*), je medemens helpen, goed zijn voor je burens, vrijwilligerswerk doen in bijvoorbeeld bejaarden- en kindertehuizen, mensen in nood bijstaan, schadelijke obstakels op de weg opruimen, etc. Kortom, het gaat er niet alleen om een dier te offeren, maar het gaat er om dat je door alle opofferingen een beter mens wordt, ten einde je dienstbaar te maken aan je medemens.

Geraadpleegde artikelen:

Het offeren van dieren

(dhr. A.S. Santoe)

De Islam over de omgang met

dieren (dhr. H. Badloe)

Het offeren, de essentie en betekenis ervan

(dhr. H.A. Ghauharali)

De heren A.S. Santoe, H. Badloe en H. A. Ghauharali zijn o.a. verbonden aan het Nederlands Instituut ter Bevordering van Islam Studies (NIBIS). De genoemde artikelen werden samengesteld ter gelegenheid van het Offerfeest, hetwelk op 1 februari j.l. werd gevierd. De volledige artikelen kunnen worden gelezen op <http://www.aaiiln.org>, subsectie “Publicaties” —> “Artikelen”.

Vermoeide mensen hebben meer kans op hartaanval

Veel Nederlanders zijn voortdurend oververmoeid. Een deel van hen loopt daardoor drie keer zoveel kans op een hartaanval, concludeert onderzoeker Gert Schuitemaker. Huisartsen moeten goed slapen meer propageren, vindt hij.

Het Brabantse dorp Mierlo was bijna tien jaar lang het toneel van het onderzoek van orthomoleculair apotheker Schuitemaker, die deze week promoveert aan de Universiteit van Maastricht. Ruim vijfduizend inwoners vulden vragenlijsten in. Een deel van hen werd langdurig gevolgd. Een groep ernstig vermoeide dorpelingen werd vergeleken met meer fitte inwoners. Schuitemaker concludeert dat slecht slapen, net als de 'klassieke' risicofactoren zoals roken, vet eten en diabetes, de kans op een hartaanval flink vergroot.

Veertig procent van de Nederlanders is chronisch vermoeid, bleek uit een recent onderzoek. Lopen zij allemaal zo'n fors verhoogd risico op een hartaanval?

"Langdurige oververmoeidheid is wat anders dan vitale uitputting, zoals ik dat in het onderzoek heb omschreven. Dat laatste houdt in dat mensen slecht slapen, verkeerd omgaan met stress en over het algemeen weinig rust nemen. Dat is ongeveer zeven procent van de bevolking. Vitale vermoeidheid of uitputting openbaart zich vrij plotse-ling: mensen worden van de ene op de andere dag ineens prikkelbaar, hun veerkracht is weg en een nachtje extra bijslapen biedt geen soelaas meer."

Uit het onderzoek bleek dat de 178 'uitgeputte' personen drie keer vaker een hartaanval kregen dat hun dorpsgenoten. De kans op een beroerte bleek twee keer groter. Zo'n direct verband tussen uitputting en hart- en vaatziekten werd vermoed, maar was nog niet eerder aangetoond.

Dat te weinig rust overdag en 's nachts niet goed is voor een mens is bekend. Hoe draagt slaapttekort fysiek bij aan hartklachten?

"Voortdurend te weinig slapen en

rusten heeft effect op je immuun-systeem. De kans op ontstekingen in de bloedvaatwanden groeit en daardoor ook het dichtslibben van de vaten. En uiteraard dragen een slecht eetpatroon en te weinig bewegen daar ook hun steentje aan bij. Ik constateer de laatste tijd een zekere verbetering als het gaat om de bewustwording over sporten en dagelijks bewegen. Die moet er ook komen als het gaat om rusten en slapen. De effecten van uitputting op de volksgezondheid zijn veel breder dan alleen dat het bijdraagt aan hartziekten."

Wat moet er volgens u gebeuren met dit nieuwe inzicht?

"Bij de huisarts zouden, nu de resultaten van dit onderzoek bekend zijn, direct alarmbellen moeten afgaan als een patiënt met ernstige vermoeidheid zich aandient. Het kan een indicatie zijn voor een naderend hartinfarct. En de huisarts zou de baten van goed slapen en rusten in het algemeen meer moeten propageren."

Mensen moeten meer en beter slapen ter voorkoming van hartproblemen. Geen populaire boodschap.

"Dat is het ook niet. Toch pleit ik ervoor dat uitputting snel wordt opgenomen in het rijtje van bekende risicofactoren voor een hartinfarct zoals roken, slecht bewegen en vet eten. Dat cholesterol en roken de kans op een hartaanval sterk verhogen, is al sinds de jaren zestig bekend. Toch heeft het jaren geduurd voordat het in allerlei arts-en-protocolen stond en doorsijpelde in de voorlichting." (*Nederlands Dagblad*)

Noot van de IVISEP-redactie:

Interessant in dit verband is het volgende gezegde van de Heilige Profeet Mohammed (vrede zij met hem): "Uw lichaam heeft recht op u, uw ziel heeft recht op u en uw vrouw heeft recht op u" (Bu. 67:90).

Dit gezegde leert, dat de mens voldoende aandacht dient te geven aan zijn fysieke gezondheid, aan zijn gezin en aan zijn spirituele ontwikkeling.

Pak slaag voor volwassenen

Het al dan niet toepassen van lijfstraffen op scholen staat vaak ter discussie. "Een pak slaag voor leerlingen" is het trompetgeschal van velen, die zich zorgen maken over het gewelddadige karakter van de "bloemen van de natie".

Degenen die tegen lijfstraffen voor leerlingen zijn, komen vaak met alternatieve methoden, die in de praktijk echter niet realistisch blijken (zachte heelmeeesters maken stinkende wonden). Hoe kan er onderwezen worden als vloeken, roken, gokken en dergelijke zaken de cultuur van de klas vormen? Hoe kan er onderwezen worden, als studenten hun boeken thuislaten, maar wel de hele dag aan de cellulair hangen? De boekentas blijkt vaak genoeg een opslagplaats te zijn voor poeder, parfum, crème, een pak speelkaarten en een walkman. Eén schrift schijnt vaak voldoende te zijn voor de lesstof van de dag.

Onze tieners verkeren logischerwijs nog in het proces, waarbij ze moeten leren het goede van het kwade te onderscheiden. Hun zeden zijn een weerspiegeling van de zeden van hun ouders en die van de maatschappij. Deze moraal wordt de klas binnengehaald. Als er dus wangedrag en onoplettendheid te bespeuren zijn in de klas, is dit niets anders dan een weerspiegeling van de cultuur thuis en binnen de maatschappij.

Moeten deze jongeren, die thuis en elders steeds weer verkeerde voorbeelden tegenkomen, gestraft worden? Moeten deze jongeren, die bij de politiek en elders allerlei vormen van corruptie en misleiding bespeuren, een pak slaag krijgen? En hoe zit het met de volwassenen, die het verkeerde voorbeeld geven aan de jongere generatie? Mogen die ongestraft door het leven gaan?

NEEN!

- Een stevig pak slaag voor volwassenen, die zich schuldig maken aan corruptie!
- Een stevig pak slaag voor volwassenen, die hun echtgenotes slaan!
- Een stevig pak slaag voor volwassenen, die dronken achter het stuur plaatsnemen en anderen het leven zuur maken!
- Een stevig pak slaag, liefst in het openbaar, voor volwassenen die verkrachten of zelfs incest plegen!
- Een stevig pak slaag, liefst in het openbaar, voor volwassenen die stelen en moorden!

Alleen als zulke maatregelen tegen volwassen overtreders worden genomen, zou eventueel een "corrigerende tik" voor schoolkinderen overwogen kunnen worden.

Gebaseerd op een artikel uit het maandblad 'The Call', editie aug. 2003, een uitgave van de Ahmadiyya Anjuman Isha'at-i-Islam Inc. te Trinidad. Auteur: imaam Iqbal Hydal B.Sc., Dip. Ed.